

אופניים

קו התחלה. דגלים צבעוניים, ילדים, הורים, הרבה ילדים.

אבא אומר: "את תנצחי, רק אל תביטי לאחור, הביטי קדימה." ומביט בי בעיני הכסף שלו, "תני רייס", מישהו צועק: "סעו" ואחר מוריד דגל צבעוני.

אני מדוושת במרץ. אל תביטי אחורה, אל תסובבי את הראש אחורה הביטי רק קדימה, לא הסתכלתי מי מאחורי ומי מצדדי. קדימה. הגעתי ראשונה, אין אף אחד לפני, לא מצדדי וגם לא מאחורי! הילדה היחידה שהתחילה יחד איתי פרשה בהתחלה.

הקבוצה של הבנים יוצאת לדרך. למה אני לא מתחרה נגדם? "ככה זה" אומרת אמא. "זה לא צודק", אני בוכה. אמא מלטפת את שערי שקשור במרכזו בסרט חגיגי לבן: "קוקרדה".* ואבא אומר: "אבל מי אלופת ורשה באופניים?" בצילום אני מחזיקה ילדה בת חמש האוחזת באופניים.

חיוך בשחור ולבן.

אבל האופניים היו כחולים,

והשמלונת כלחלה,

והסינר לבן עם תחרה כחולה,

והפארק ירוק,

והברווזים צהובים,

והאגם תכלת,

והבית הקטן של שופן, ורדרד,

והספסלים צבעוניים,

בשמיים עננים לבנים,

ואמא בשמלה פרחונית צבעונית ושערה שחור בוהק,

בשדרות "הבעל שם טוב", שוטר מוציא את ראשו מהחלון ואומר, ילדה סעי
הבייתה זה מסוכן ככה בכביש ועוד להרכיב חברה. ואני מסתובבת דרך רחוב
"חב"ד" לרחוב "הרב דוב ממזריץ".

* בפולנית, סרט לשיער בעל ארבעה פיתולים ושני קצוות.